

ÚLTIMA PEDRADA

ESTADÍSTICAMENT, ANEM REGULAR. I A LA PRÀCTICA? TAMBÉ

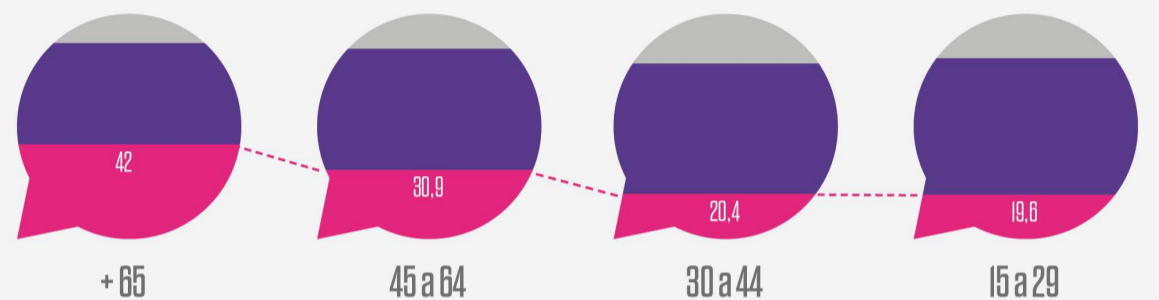
Darreres estadístiques sobre l'ús del català

Per si no en tenim prou amb el que passa pel món, de tant en tant algun mal esperit filtra les darreres estadístiques sobre l'ús i coneixement general del català. I una altra "depre". Les darreres dades parlen d'un trenta i escaig per cent de catalanoparlants. O sigui, poquets. Sense voler desanimar a ningú això ja ho sabíem. N'hi ha prou en sortir al carrer per adonar-te que el català no és precisament la llengua més usada. I així anirà passant fins que un dia el català serà llengua minoritària, sostinguda per una minoria culta i amant del seu país, sense més pes específic que la seva història.

Si ens deslliguéssim una mica del caràcter sentimental de la llengua, entendríem que el procés és irremeiable. El món no està per sentiments, importa poc que estimis una llengua si per comunicar-t'hi necessites traductor, l'anglès el parla més gent i serà el que ofegarà les altres llengües. Malauradament el tracte rebut pel català fa més difícil arribar a aquest grau de serenor i tots plegats ens sentim obligats a aplicar qualsevol remei per salvar la llengua.

Ús de català i castellà a Barcelona i l'àrea metropolitana

(per franges d'edat)

La preocupació però dura poc, i es fa feixuga, en especial les mesures polítiques que s'apliquen –o diuen que s'aplicaran– per revertir la situació. A cada descens de l'ús del català, segueixen, set lleis i quatre estratègies (sempre les mateixes) que mai no s'apliquen imposades pels diversos departaments culturals del país. Més professorat, més incidència en les xarxes socials, més promoció cultural... Algun dia ens adonarem de la inutilitat d'aquestes mesures.

No hi ha llei que imposi una llengua, només voluntat i voluntat dels que l'han mamat. Els immigrants no sentiran mai aquesta necessitat perquè el català no és la seva llengua materna. Potser la utilitzaran professionalment però no seran els que la mantinguin entre cotons i la fomentin per amor. No ho faran ni han de fer-ho. La única manera que la llengua catalana aturi la seva progressiva davallada està en la boca dels catalans, que també som cada vegada menys. Ni lleis, ni decrets ni estratègies. Simple voluntat per part dels catalans de parlar la seva llengua i acceptar que a la llarga, inevitablement esdevindrà cada vegada més minoritària, sense fer drames, sense desmaiar-nos per les cantonades. Som mortals, com ho és la nostra parla. I potser no és tan dolent.

LA MORT DEL CATALÀ